

Boer en zenger

Tekst: Thieu Sijbers

Muziek: Nico van de Wetering

Hij waor 'nne stevig geschauwerde jonge, trouw hulp van z'n vaoder op ekker en stal
Zaot goewd in z'n spiere, waor sterk van lange, waor vrolijk van aord en zong overal
Hij zong bij 't zeije en hij zong bij 't meije, over bimde en weije en bussels en brem
Van 't Brabantse land, daor galmde bij teije, z'n helder getaolde, z'n zuivere stem

Hij zong in de kerk elke zondig, zo 't hurde, hij vulde 't schip mî z'n bronze geluid

Tot op 'nne zekere dag 't gebeurde, de deftige lui ontdekte hun buit

Toen klonk bij 't zeije en klonk bij 't meije, over bimde en weije en bussels en brem

Van 't Brabantse land nie langer bij tije, die helder getaolde, die zuivere stem

Hij gong wijd-e-weg naor de stad 'm te lere, de stiel van 'nne zanger die zingt vur z'n brood
In plaots van 'nne kiel droeg ie plechtige klirre, mer diep in z'n hart woog 't gedoe zwaor es lood

Hij daacht dik in stilt aon 't zeije en meije, aon bimde en weije aon bussels en brem

Aon 't Brabantse land en dan klonk 'r bij tijje 'n heimwee-geluid in z'n zuivere stem

Hij kos 't nie harde hij kos 't nie kere, te sterk waor d'n trek naor 't vertrouwd boere-land

Hij stikte zû wè in die deftige klirre, hâ liever 'n schup of riek in de hand

Naw is ie wir thous bij 't zeije en meije, wir t'rug bij de bimd en d'n brem

Wir t'rug in z'n Brabant en vrij klinkt bij teije, nog schonner es uurst, die zuivere stem